

Dr. Kampmark, GLOBAL RESEARCH: ZLOČINCI NA SVOBODU: VÁLKA V IRÁKU PO 20 LETECH

 cz24.news/dr-kampmark-global-research-zlocinci-na-slobode-vojna-v-iraku-po-20-rokoch

22. března 2023

[Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](#)

V pondělí, 20. března si svět připomněl 20. výročí invaze spojeneckých sil pod vedením USA do Iráku.

*Zatykač Mezinárodního trestního soudu na ruského **prezidenta Vladimira Putina** přišel ve vhodnou chvíli. Bylo to, pokud už nic jiného, slabé rozptýlení nad přestupky a zločiny jiných současných i bývalých vůdců. Rusko, které není členskou zemí ICC, neuznává jurisdikci tohoto soudu. Ani Spojené státy, navzdory evidentnímu chřupání amerického **prezidenta Joea Bidena**.*

O dvacet let později bývalý prezident USA George W. Bush, bývalý premiér Spojeného království Tony Blair a australský John Howard, trojka, která je nejvíce zodpovědná nejen za **zločineckou invazi** do cizí země, ale také za regionální a globální kataklizmu, která z toho vyplývá, zůstává na svobodě. Od té doby se Bush začal věnovat malbě; Blair a Howard raději prodávali sklenice údajné moudrosti na přednáškovém okruhu.

Invaze koalice ochotných pod vedením Spojených států do Iráku v roce 2003 byla vzorovým cvičením hanobení samotného mezinárodního systému pravidel, o kterých mluví Washington, Londýn a Canberra, když odsuzují svůj nejnovější sortiment mezinárodních darebáků.

Připomněla ta pochmurná slova Mezinárodního vojenského tribunálu, přednesená během norimberských procesů s válečnými zločinci v roce 1946: „Válka je v podstatě špatná věc. Její důsledky se neomezují jen na bojující státy, ale ovlivňují celý svět. Zahájení útočné války proto není jen mezinárodním zločinem; je nejvyšším mezinárodním zločinem, který se liší od ostatních válečných zločinů tím, že v sobě obsahuje nahromaděné zlo celku.“

Invaze do Iráku vzdorovala Radě bezpečnosti OSN jako jedinému arbitrovi v otázce, zda bude použití síly nezbytné k boji proti skutečné hrozbě pro mezinárodní mír a bezpečnost.

Porušila Chartu OSN. Podpořilo to případy strašlivé lži (ty tvrdohlavě spektrální zbraně hromadného ničení) a nafouknutí hrozeb, které údajně představoval režim Saddáma Husajna.

To zahrnovalo nezapomenutelný britský příspěvek o Saddámově údajné schopnosti odpálit chemické a biologické zbraně za 45 minut. Jak Blair prohlásil poslancům v září 2002: „[Zpravodajská služba] dospěla k závěru, že Irák má chemické a biologické zbraně, že Saddám pokračuje v jejich výrobě, že má stávající a aktivní vojenské plány na použití chemických a biologických zbraní, který by se dal aktivovat do 45 minut.“

Putin, který v tomto bodě netrpěl amnézií, také poznamenal tuto skutečnost ve svém projevu, ve kterém oznámil ruský útok na Ukrajinu. Irák, jak poznamenal, byl napaden „bez jakéhokoli právního důvodu“. Klamstva, řekl, byla svědky „na nejvyšší státní úrovni a byla vyslovena z vysoké tribuny OSN. V důsledku toho vidíme obrovské ztráty na lidských životech, škody, ničení a kolosální nárůst terorismu.“

Bezprostředně po invazi byla infrastruktura země zničena, její armáda a veřejná služba se rozpadly a zanechaly bohaté zásoby nespokojených rekrutů pro povstání, které následovalo. Země,

rozpolcená mezi šiity, sunnity a Kurdy a ovládaná okupačními silami kolosální neschopnosti, utrpěla skutečný kolaps, po kterém zůstalo vakuum, které využívají džihádisté a časem i Islámský stát.

Od invaze se proti pochybnému triumvirátu evangelizačních válečných štváčů podniklo množství úsilí občanské společnosti. Tribunál pro válečné zločiny v Kuala Lumpur, svolaný po dobu čtyř dnů v listopadu 2011, se odvolal k univerzální jurisdikci při uznání Bushe, Blaira a jejich kompliců vinnými z agrese.

Navzdory jeho nezaměnitelné politické chuti – původní orgán byl jednostranně založen bývalým malajsijským premiérem Mahathirem Mohamadem – jeho odůvodnění bylo dostatečně rozumné.

Invazi do Iráku nelze „odůvodnit žádnou rozumnou interpretací mezinárodního práva“ a hrozilo, že „nás vrátí do světa, v němž právo džungle převládá nad právním státem, což může mít katastrofální následky nejen pro lidská práva“. Iráčany, ale lidi v celém regionu a ve světě“.

Nadace SEARCH se sídlem v Sydney se v roce 2012 rozhodla podat stížnost ICC v naději, že tento orgán provede vyšetřování a vydá příkaz k zatčení Howarda. V září 2013 podal Peter Murphy, tajemník nadace, stížnost, která mimo jiné zahrnovala spáchání aktů agrese, porušování mezinárodního humanitárního práva a lidských práv a zločinů proti míru. Úsilí selhalo a Howard zůstal dráždivě volný.

Za dvě desetiletí se Spojené státy stále ocitají zapletené v Iráku s 2 500 vojáky umístěnými v kapacitě, která se pravděpodobně tak brzy nezastaví. Paralely s Afghánistánem se však už rýsují. V roce 2022 odcházející šéf amerického centrálního velení, námořní generál Frank McKenzie, přednesl svůj sen o tom, co se stane.

„Chcete se dostat do stavu, ve kterém se národy a bezpečnostní složky v těchto zemích mohou vypořádat s násilnou extremistickou hrozbou bez naší přímé podpory.“

Je ironií, že takové násilné extremistické hrozby měly více než malou pomoc při jejich vytváření z katastrofálního zásahu Washingtonu. Nakonec by Iráčané museli jednoduše akceptovat „přijetí většího podílu ze všech možností, které nyní děláme“.

Neštěstí v Iráku je také spásným varováním pro země, které jsou ochotny připojit se k jakémukoli úsilí pod vedením USA nebo spoléhat na dobrou milost moci Washingtonu. Být nepřítelem Spojených států může být nebezpečné, ale jak nám připomíná Henry Kissinger, být přítelem se může stát osudným.

AUTOR: Dr. Binoy Kampmark

ZDROJ

Překlad: SKS

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.